

[...]

E.P./C.D.202
en F.P. 10.012

32.173/I/PF
[...]

Per brief van 20 april 2000, hebt u de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) om advies gevraagd, alvorens de betrekking van eerstaanwezend inspecteur-hoofd van een dienst (weddeschaal 1053) bij het Comité voor Aankoop van Gebouwen te Luik in competitie te stellen.

Concreet legt u ons het volgende probleem voor:

"De werkring van het Comité voor Aankoop van Gebouwen te Luik bestrijkt de hele provincie Luik, met inbegrip van de gemeenten uit het Duitse taalgebied en uit het Malmedyse.

[...]

De zetel van het Comité voor Aankoop van Gebouwen te Luik is gevestigd te Luik. Het gaat om een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 32 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Het personeel van die dienst moet derhalve van de Franse taalrol zijn.

Aangezien de werkring van de dienst echter, anderdeels, eveneens het Duitse taalgebied en de gemeenten uit het Malmedyse bestrijkt, moet de dienst derwijze worden georganiseerd dat het Duits kan worden gebruikt voor de verslagen en de administratieve documenten die Duitstalige particulieren betreffen.

[...]

Bij gebrek aan Franstalige kandidaat die aan de gestelde tweetaligheidsvoorwaarden voldoet, wenst het Bestuur de betrekking toe te kennen aan een Duitstalige ambtenaar die bewezen heeft Frans te kennen.

In dat geval rijst echter de vraag welk niveau van Franse taalkennis van de kandidaten mag worden geëist. Gaat het om het taalexamen voorgeschreven door artikel 7 of door artikel 15 waarvan het programma is vastgesteld door artikel 9, § 2, van het koninklijke besluit van 30 november 1966 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT)?

Zou er iets veranderen aan het kennispeil dat van de kandidaten wordt geëist indien een "afsplitsing" van het Luikse comité zou worden gevestigd te Eupen of te Sankt Vith, en enkel bevoegd zou zijn het Duitse taalgebied en voor de gemeenten uit het Malmedyse?"

Ter zitting van 6 juli 2000 hebben de verenigde afdelingen van de VCT aan die zaak een onderzoek gewijd en het volgende advies uitgebracht.

1e geval De bewuste dienst bestrijkt de provincie Luik en heeft zijn zetel te Luik.

De dienst is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 1, van de SWT.

Conform artikel 38, §2, van de voornoemde wetten, dient het personeel van de diensten bedoeld door artikel 36, §1, de taal kennen van het gebied waarin de zetel van de dienst is gevestigd. In casu is dat het Frans.

Het programma van het taalexamen over de kennis van de taal van het gebied is vastgesteld bij artikel 7 van het voornoemde koninklijk besluit van 30 november 1966 en niet bij artikel 15 van het voornoemde besluit.

Conclusie: een Duitstalige ambtenaar mag in een dergelijke dienst een ambt bekleden op voorwaarde dat hij examen over de kennis van de Franse taal aflegt volgens het door artikel 7 van het voornoemde koninklijk besluit vastgestelde programma.

2e geval **De bewuste dienst bestrijkt het Duitse taalgebied en de gemeenten uit het Malmédyse, en heeft zijn zetel in Eupen of Sankt Vith.**

De dienst is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 2, van de SWT.

Naar luid van artikel 36, § 2, van de SWT, bepaalt de Koning, aan de hand van de principes die paragraaf 1 beheersen, de taalregeling voor de gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten van verschillende taalgebieden, behalve Brussel-Hoofdstad, bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in een gemeente uit het Malmédyse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied.

In haar adviezen nrs. 2313 van 8 januari 1970 en 19.066 van 28 oktober 1992, heeft de VCT geconstateerd dat de Koning, i.v.m. de gewestelijke diensten als bedoeld in artikel 36, § 2, van de SWT, geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid die hem door de wet wordt gelaten en dat het bij ontstentenis van een dergelijk koninklijk besluit past, voort te gaan op de algemene inrichting van de wet en, desgevallend, op de beginselen van artikel 36, § 1.

Daaruit volgt dat het personeel van een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 2, van de SWT, de taal moet kennen van het gebied waarin de zetel van de dienst gevestigd is, in casu dus het Duits; voor de vaststelling van die kennis, zou het passen voort te gaan op de regels die vermeld staan in artikel 7 van het voornoemde koninklijk besluit.

Wat het gebruik van de tweede taal betreft, in casu het Frans, moet een dergelijke dienst derwijze worden georganiseerd dat het publiek er, zonder enige moeite, in de bewuste taal kan worden te woord gestaan (artikel 38, § 3, SWT). Te dien einde mag voorrang worden verleend aan de aanwerving van personeel dat bovendien ook de Franse taal machtig is; het programma van dat examen is vastgesteld bij artikel 15 van het voornoemde koninklijk besluit dat verwijst naar artikel 9, § 2, van dat besluit.

Conclusie: een Duitstalige ambtenaar die bovendien het Frans machtig is, mag worden aangesteld in een gewestelijke dienst waarvan de werkring het Duitse taalgebied en de gemeenten uit het Malmédyse bestrijkt, en waarvan de zetel is gevestigd in Eupen of in Sankt Vith.